

на между двама ни сѣдящиятъ. Трѣба да я прострѣмъ изъ отзади.

Въ градътъ трѣба да поздравявами само онія, които познавами, както и по горнитѣ отъ насъ, и то съ почетъ и благородно. По кжратъ обычаятъ иска да поздравявами сѣкого когото срѣщнемъ. Когато по улицата видимъ нѣкого по горенъ отъ насъ, трѣба да му сторимъ, пжтъ отъ къмъ страната на кжщитѣ.

Кога вървимъ, злонравно е да ся извърщами на задъ или да ся спирами да изглѣдвами хората, да приглѣдвами дали нж поздравяватъ. Тѣй сжщо злонравно ся обхождатъ онія, които изглѣдватъ вървежятъ и разговоратъ на другитѣ.

Когато сме сѣднали възъ огня да ся грѣемъ, не трѣба да захващами сичкото мѣсто, щото други да не могатъ да приближжтъ.

По улицитѣ нетрѣба да тичями кога ходимъ, нѣ да вървимъ нито бързѣ нито полегка. Безумно е кога вървимъ да глѣдами непрѣстанно на самъ на татѣкъ, и и да изглѣдвами каквото видимъ.

Въ пжтуваніята си трѣба да бждемъ достолюбовви, да не ся ядосвами, да не ся оплаквами, та да замайвами и да отѣгкявами другитѣ.

Младитѣ трѣба да стожтъ отъ прѣдъ въ колата; вътрѣшната страна ся пада на по горнитѣ отъ насъ и на възрастъ и на достоинство.

Съ една дума, трѣба да отдавами честь комуто трѣба и да ся отнасями съ взаимна учтивость съ намъ равнитѣ.

ХІІ.

За писмата.

Трѣба да пишемъ писма на по голѣмитѣ отъ насъ, на намъ равнитѣ и на по малкитѣ отъ насъ по въз-